

יא

ומדי דברי בניגון זה הנה שפתי לא אכלא מלספר איפה שמע
אותו. ליל שמחת תורה היה. ובאותו לילה בית מדרשו של
הרב מלא אור יקרות וכל כלי המאור מתנוצצים מזוהר העליון
וחסידים צדיקים וקדושים עומדים עטופים אצטלאות לבנות
משי טהור וספרי תורות בידיהם ומקיפים את הבימה ומרקדים
בהתלהבות קדושה ומתעדנים בתפנוקי התורה, וכמה חסידים
ובעלי בתים פשוטים זוכים ומרקדים עמהם ומתדבקים בתורה
הקדושה ובשומרי התורה לשמה ושוכחים כל רוגזין וכל דינין
ובל מיני פחיתות קשות. ובניהם הקטנים מקיפים אותם וביד
כל תינוק ותינוק דגל אדום או ירוק או לבן או כחול, וכל דגל
ודגל מכוסה באותיות של זהב, ובראש כל דגל ודגל תפוח,
ובכל תפוח ותפוח דולק נר, וכל הנרות מאירים ככוכבי לכת
בחקל תפוחין קדישין. וכשתינוק או תינוקת מישראל רואים
את אבא בכבוד שכזה שספר תורה בזרועו מיד הם קופצים

כגדלו ואוהוים בספר התורה ומגפפים ומחבקים ומנשקים
בשפתותיהם הלשרות שלא טעמו טעם חטא ומטפחים בידיהם
וקוראים בנעימה אשריך ישראל, ואבותיהם מנענים
בראשיהם כנגדם ועונים אחריהם צאן קדשים, וזוגשים
העומדות בעזרה זנות עיניהן בהקדושה הרוממה. וכיון שמגעת
הקפה שביעית נוטל ספר תורה ומניחו בחיקו ואומר
לכחורים, כל מי שעוסק בתורה יבוא ויטול ספר תורה. באים
כמה בחורי חמד ונוטלים ספריהם בידיהם. באותה שעה חזר
החזן וקרא, כבוד הבחור המושלם כמר רפאל מכבדים בכבוד
תורה ולנגן ניגון יפה. באותה שעה קם רפאל והלך אצל
ארון הקודש ונטל ספר תורה מידו של החזן והלך בראש,
והקנים עומדים ומטפחים בידיהם ומרכיבים את השמחה,
והמנינות עומדים על גבי הספלים וקוראים בקול צאן
קדשים, ומניפים בדגליהם על ראשיהם של הבחורים. וכיון
שפתח רפאל בניגון דממו כל הידים והטל עמדו על מקומם
ולא הוציאו מלה מפיהם, ואפילו החסידים הזקנים שדרכם
בקודש בעת תפילה וריקוד בהתלהבות גדולה בבחינת התנא
רבי עקיבא כשאדם מניחו בזוית זו מצאו בזוית זו היו
מתאפקים בכל יכולתם מדרך עבודה זו, ולא היו יכולים להרים
יד ולטפח מחמת נועם ההתפעלות אף על פי שלבם היה בוער
כאש. הנשים הוציאו ראשיהן מבעד הלונות צורת נשים לתוך
בית המדרש, וראשיהן היו תלויים כקהל יונים על כותרת קיר.
ורפאל אוחז את ספר התורה בזרועו והולך בראש וכל הבחורים
הולכים אחריו מסביב לבימה. באותה שעה נדחקה תיגונת
אחת לבין רגליהם של המרקדים וקפצה כלפי רפאל והשקיעה
שתי שפתיה האדומות בתוך המעייל הלכן של ספר התורה
שבידו של רפאל ונישקה את הספר מנישקות פיה וגיפפתו
בשתי ידיה. באותה שעה נשמט הדגל מתוך ידה וצנח הנר
על מעיילו של רפאל.

אחר ההג תבע אביי של רפאל את אבי הנערה לדין על דבר
אותה אצטלא של רפאל שנשרפה מחמת אותה תיגונת, והרכ

שהיה משתעי בלישנא דדוכמתא אמר אל אבי הנערה, את ירצה השם ליום חתונתם תעשה לו מלבוש חדש, מיד תביא צלחת יישי וכתבו תנאים, ולחתונתם של רפאל ומרים תפיו לו מלבוש חדש, הרי כתבנו ענין הנניח.

ועדיין רפאל מקיף את הבימה בשירים ערבים וקולו נאה וצעק ומשכך את החושים ומעורר את הנפש לעלות ולחול מחולת השכינה, אותו המחול בלא קול ובלא תנועה, ואפילו הפיאות והזקן אינם נעים אלא הציציות בלבד מנטפות על הברכים, ולממה בכית, דממו הרגלים ושחקו הירדים, והכנות יוצאות מעזרת הנשים ויורדות לבית המדרש לראות במחול הבחורים, והבחורים מקיפים את הבימה והולכים והבחולות פושטות ראשי אצבעותיהן כנגד ספרי התורה שבידיהם של הבחורים.

החמה שקעה וזרחוריה האחרונים מנצנצים בחור סדקי החריסים ומקשטים באורם את שמלחה הלבנה של מרים. קם רפאל והלך לקראת מרים ושחה לפניו עם ספר התורה שבידו, את פניה לא יראה, כי עטופה היא בשמלת חופתה. דומם עמד רפאל ותהה מאין לה שמלת חופתה, הן הוציא את השמלה מארון בגדיה כדי לעשות הימנה פרוכת. הלך רפאל אצל הארון לראות אם שמלחה תלויה שם, ובבואו לא זכר עוד על שום מה בא. עמד כנגד הארון והציץ לחור חללו השחור. נצניץ פתאום לפניו צרור קטן של עפר ארץ ישראל. מן העפר הזה נתן רפאל על עיניה של מרים בקברה. נטל רפאל את צרור העפר בידיו ולבו רעד מאד. ידיו נתמוטטו והעפר נשפר על קרקע הבית. לבו נמרעש כאדם שעומד על אדמת קודש.

המנורה דועכת ורפאל מעוטר בטליתו וספר תורה בזרועו, והספר מעוטר בכגד של שיראים, ושמה של מרים אשמו של רפאל הסופר רקום בכגד, והבית מתמלא ספרי תורות הרבה, וזקנים הרבה מרקדים, וברקדם אינם מרימים את רגליהם ואינם כופפים את ברכיהם אלא כאותם שאין להם קפיצות, והם מרקדים בלא תנועה ומסכיבים את גופותיהם, ומרים עומדת באמצע ופניה מכוסים, והיא מרקדת בכתפיה, ושתי

קמה

מעלות ומורדות

ורועותיה מזדקפות בחללו של החדר, והיא מתקרבת ובאה אצל
סרו של רפאל. את צעיפה הסירה ואת פניה כסתה בידיה.
פתאום צנחו ידיה למטה ונתגלו פניה ושפתותיה נתלכדו במעיץ
של ספר התורה שבידיו של רפאל.

הקדוש ברוך הוא פשט טליתו של אורה והעולם עומד בתפילה
לחש של ערביה. העששית דעכה והפחיתלה שקעה בתוך השמן.
פתאום קפצה לשון של אש והאירה את החדר. ואורה גלמה
את פניו של רפאל הסופר שצנח עם ספרו. ושמלת חופתה
של אשתו פרושה עליו ועל ספרו.

מעלות ומורדות

הקב"ה יושב ועושה סולמות (מדרש)

א

ר' חנון אבא עשיר גדול היה. חנות היחה לו של גולמלי צמר
ומשי סמוט ואטלס וממנה היה מתפרנס בשופי. הוא ואשתו
עוסקים בסחורה והקדוש ברוך הוא שולח ברכה והצלחה
במעשה ידיהם.